

2016. március 13.

Bálintbokor

Istentisztelet

„¹¹Krisztus pedig, mint a jövődő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való. ¹²Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett. ¹³Mert ha bakok és bikák vére és tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel, vagyis külsőleg tisztává tesz, ¹⁴akkor a Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek. ¹⁵Így tehát új szövetség közbenjárója lett Krisztus, mert meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságaért, hogy az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökség ígérését.” Zsid 9,11-15

Drága Gyülekezet!

Böjt 5. vasárnapján vagyunk ma itt együtt. Ennek a vasárnapnak a címe: „Az igazi Főpap”. A Zsidókhöz írott levél szerzője a címzetteknek – akik feltételezhetően zsidókból lett keresztyének voltak és nagy valószínűséggel ismerték az Ószövetséget – Krisztus főpapi áldozatáról, közbenjárói szerepéről, egyszer és mindenkorra érvényes áldozatáról beszél.

A levél olvasói és hallgatói nagy valószínűséggel pontosan értették mindazt, amiről az író beszél, hiszen ők az ószövetség vallási előírásaiban szocializálódtak. Nagyon jól ismerték a főpap feladatát, a bűnért való áldozat bemutatásának vallási előírásait, magát az eseményt, a bemutatást. Az ószövetségi főpap és az új szövetség főpap áldozatát mutatja be az író. A kettő közötti személy és cselekmény különbségét. A régiek megvolt a viszonylagos haszna, amelynek legfontosabb eleme a leölt állat vére volt, amelyhez az a meggyőződés tapadt, hogy megtisztít. „A vért azért adtam nektek, hogy az oltáron elvégezzétek vele az engesztelés szertartását életetekért, mert a vér szerzi meg az engesztelést az élet számára.” (katolikus fordítás) III. Móz 17,11. Már az Ószövetségben Isten azt rendelte el, hogy „vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat.” Zsid 9,22. Azaz engesztelő áldozatot kellett bemutatni, vérnek kellett folyni azért, hogy bűnbocsánat legyen. Istent így, ezzel a cselekménnyel lehetett kiengesztelni, így nyert megtisztulást az ember, kapott bűnbocsánatot. Erről beszél az Ige Mózes könyvében: „⁴Tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy az kedves legyen és engesztelést szerezzen.” I Móz 1,4

„⁴Vezesse a bikát a kijelentés sátrának a bejáratához, az ÚR elé, tegye kezét a bika fejére, és vágja le a bikát az ÚR előtt.”

III Móz 4,4

„²¹Tegye rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötte Izráel fiainak minden bűnét és minden vétkes hitszegését.” III Móz 16,21

A folyamat fontos részeként a bűnös az áldozati állat fejére tette a kezét (III. Móz 1,4; 4,4; 16,21), „**hogy engesztelést szerezzen az ő számára**” (III. Móz 1,4). Az áldozat tehát csakis arra volt érvényes, aki kezét az állat fejére tette. III. Móz 16,21 szerint az állatáldozatot bűnvallásnak kellett megelőznie, ezzel ismerték el, hogy a bűnösről az ártatlan áldozatra szállt át a vétek. Magától értetődően a szertartás része volt az állat megölése is, ami után a kifolyt vérrel engesztelést végeztek az oltárnál (III. Móz 17,11). Mikor a bűnös bűnvallásban felfedte bűneit, az áldozatot bemutatva a helyettes halál eseménye történt meg. Az áldozat a bűnös helyett halt meg. Már a Zsoltárok könyvében arról olvashatunk, hogy Istennek nem telik kedve a véres áldozatban: „⁷**Véresáldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: nyitott fület adtál nekem. Égőáldozatot és**

vétékáldozatot nem kívánsz. ⁸Akkor így szóltam: **Íme, megjelentem, a könyvtekercsben írva van rólam.** ⁹Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratodat teljesítsem, **törvényed szívemben van.**” Zsolt 40,7-9. A Zsidókhöz írott levél írója erről beszél a 10. fejezetben: „³**De az áldozatok évről évre a bűnökre emlékeztetnek.** ⁴Mert lehetetlen, hogy bikák és bakok vére bűnöket töröljön el. [...] ¹¹**Minden pap naponként szolgálatba áll, és sokszor mutatja be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek bűnöket eltörölni.** ¹²**Ő ellenben...**” Zsid 10,3-4.11-12a, azaz Jézus, aki mindenben hasonlónak lett „¹⁷**mindenben hasonlónak kellett lennie a testvéreihez, hogy irgalmas és hű főpap legyen az Isten előtti szolgálatban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.** ¹⁸**Mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.**” Zsid 2,17 az emberhez egyetlen egy különbséggel, megkísértetett, de nem esett bűnbe. Nem volt bűne, ezért tudott, mint büntelen meghalni a bűnösért és engesztelő áldozattá válni a bűnösért. A bűnös képtelen volt kiengesztelni Istent a bűnösért, ezért kellett egy büntelen, aki magára veszi a bűnös ember büntetését, ahogy fogalmaz az Ige:

„**ő is hozzájuk hasonlóan részese lett ezeknek, hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt;**¹⁵**és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak.**” Zsid 2,14-15. Ezt csak az volt képes megtenni, aki büntelen volt. Bűnös képtelen megsemmisíteni a bűn hatalmát és képtelen eltörölni a bűn büntetését. Jézusnak egyszer és mindenkorra történő gólgotai kereszthalála elégtétel lett, hiszen egyszer, s mindenkorra magára vette az ember bűneinek következményét és büntetését szemben az ószövetségi rendelkezéssel, hogy újra és újra áldozatot kellett bemutatni a bűnösnek. Ez, ilyen formában eltöröltetett, hiszen, ahogy a 15. versben fogalmaz az Ige: „¹⁵**Így tehát új szövetség közbenjárója lett Krisztus**”. Jézus Krisztus az új szövetséggel lebontja az ószövetségi rendelkezéseit, a régi szövetség formáját, s az új szövetséggel új alapokra helyezi az Isten és az ember viszonyát. Az Úr Jézus engesztelő áldozat, az igazi főpap, „**aki nem ismert bűnt, [Isten] bünné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.**” II kor 5,21. Jézus azért volt tökéletes áldozat, mert emberré lett, hozzánk hasonlóvá vált, egyszerre volt emberi és isteni természete, ugyan olyan volt,

mint bármelyikünk, de az emberi természetében, tulajdonságaiban nem hordozta azt, amit mi, a bűnt. Ő bünné lett, nem pedig bűnössé!! Isteni természetében hordozta a tökéletességet, az engedelmességet, a büntelenséget, ezért válhatott tökéletes áldozattá, mert a büntelen halt meg a bűnösért. A bűnös nem tudott volna meghalni a bűnösért, legalábbis nem szerzett volna neki bűnbocsánatot, engesztelést. Engesztelést csak a büntelen tud a bűnösért szerezni! Fogadjuk el, hogy Ő teljesen büntelen volt, nem ismert bűnt, s fogadjuk el, azt is, hogy a mi természetünk pedig teljesen át van itatva a bűnnel. A gondolkodásunk, a természetünk, a szívünk, az érzéseink, a vágyaink, a szavaink, a tetteink. Mindent, egész lényünket átítatja a bűn. Nem tudunk bűn nélkül élni, ezért van szükségünk Jézus Krisztus érettünk és helyettünk szerzett váltságahalálára, bűnbocsánatára. „⁴³**Róla tesznek bizonyoságot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.**” ApCsel 10,49. Benne lehet bűnbocsánatot nyerni, senki másban. Az Ő vére töröl le minden vétket, tisztítja meg életünket, szívünket, tesz tisztává és szenté.

„⁴Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem!” [...] ⁹Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó. [...] ¹²Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!” Zsolt 51,4.9.12. Már Dávid is erre a tisztaságra vágyott és felismerte, hogy „¹⁸a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen. ¹⁹Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!” Zsolt 51,18-19. Erre a megtört, engedelmes szívre van szükség, amely belátja, hogy egyedül Isten ellen vétkezett (Zsolt 51,6), s egyedül az Ő Fia adhat a bűneire bűnbocsánatot. Jézus Krisztus személyét, áldozatát aki elfogadja, az nyer bocsánatot, rendeződhet az élete, kap új szívet és új életet és kaphat örök életet. Jézusra van szükség, hogy minden rendeződjön! Ezt az új szövetséget hozta el az ember számára. Ezért a testamentum szót nem csupán végrendeletnek szoktuk fordítani, hanem átvitt értelemben szövetségnek, vagy szerződésnek. Isten Jézus Krisztusban egy új szerződést kínál az ember számára. Ezt a szerződést Ő aláírta,

vérével lepecsételte. A golgotai kereszthalál óta ez a szerződés fel van kínálva minden ember számára.

Ebben a szerződésben az áll, hogy:

- „Nincsen igaz ember egy sem,” Róm 3,10
- „nincs különbség: ²³mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének” Róm 3,23
- „a bűn zsoldja a halál” Róm 6,23

Ebben a szerződésben le van írva minden, ami az emberre vonatkozik, amit érdemel, amit fog kapni. De az is le van írva, hogy:

- „¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3,36
- „¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.” Jn 3,18

- „³²Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” Róm 8,32
- „¹Nincs tehát most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak,” Róm 8,1
- „²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” II Kor 5,21
- „¹⁷Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” II Kor 5,17
- „¹⁹Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket,” II Kor 5,19
- „³⁶Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.” Jn 3,36

Ebben a szerződésben pedig minden benne van, amit Isten megígért, elkészített és beteljesített. Ezt a szerződés már csak alá kell írnia az embernek. Aki nem írja alá, arról is beszél az Ige: „aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.” Jn 3,36. Nem

kell, hanem *lehet* az embernek aláírni ezt a szerződést, de aki nem írja alá, arra egyértelműen beszél ez a szerződés, hogy Isten haragja marad rajta. Ebben a szerződésben Isten mindenre kitért. Ebben nincsen kisbetűs rész, Ő nem akar átverni, nem akar becsapni, megvezetni, félrevezetni. Mindent elmondott, mindent megtett, hogy az embert megmentse. Ezért már csak arra vár, hogy írj alá, azaz ismerd be, hogy te vagy az elveszett, a bűnös, a hűtlen, az engedetlen, de szükséged van Jézus Krisztusra, aki azért jött, „¹⁰hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.” Lk 19,10. Ez áll ebben a szerződésben, ezt kínálja fel neked újra és újra!

Ámen!